

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Postolache Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Postolache Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 21.12.2018 – 23.01.2019 (prima instanță);
2. 14.02.2019 – 17.04.2019 (instanța de apel);
3. 17.07.2019 – 23.10.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț /sediul Ocnița/ din 23 ianuarie 2019, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Postolache Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), j) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a respins cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 46 927 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 08.04.2018, la o oră nestabilă de organul de urmărire penală, Postolache Andrei, aflându-se la domiciliul său situat în XXXXX, în urma consumului de băuturi spirtoase cu consăteanul său Iurco Boris, fiind în stare de ebrietate, urmare a unui conflict apărut spontan și apariției relațiilor ostile, reacționând agresiv la pretențiile ultimului, din motive de răzbunare, dorind să demonstreze cruzime și posibilitatea de a înjosi altă persoană, dându-și seama și înțelegând caracterul prejudiciabil al

acțiunilor sale, conștientizând că prin acțiunile sale pune în pericol viața acesteia și că aceste acțiuni pot duce la moartea victimei, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, acționând intenționat, cu scopul realizării intenției de a-l omorî, cu ajutorul unui topor, i-a aplicat o lovitură lui Iurco Boris în regiunea capului, provocând-i leziuni corporale grave, în rezultatul cărora partea vătămată a decedat.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 145 alin. (2) lit. a), j) Cod penal – *omorul săvârșit prin premeditare și cu deosebită cruzime*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procurorul în Procuratura r-nului Ocnița, Moraru Liliana, solicitând casarea sentinței în latura ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, pronunțarea unei noi hotărâri prin care de la inculpat să fie încasate în beneficiul statului cheltuielile de judecată suportate în sumă de 46 927 lei, invocând că: art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală prevăd că cheltuielile de judecată cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, iar plata acestora sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, a mai indicat că, cheltuielile suportate au fost în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și au fost suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

3.2 Inculpatul Postolache Andrei, solicitând casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, invocând că: este hipertonic și are accese, fapt pentru care urmează tratament.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, s-au respins ca fiind nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art. 145 alin. (2) lit. a), j) Cod penal.

În continuare, instanța de apel a considerat, că prima instanță la aplicarea pedepsei penale, a respectat principiile generale și criteriile de individualizare a pedepsei, dându-le deplină eficiență, precum și scopurilor pedepsei penale.

În acest sens, instanța de apel a mai indicat că, pedeapsa aplicată de prima instanță este una echitabilă și legală, fiind ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite – infracțiune excepțional de gravă, scopul de omor al persoanei premeditat și cu o deosebită cruzime, motivul de răzbunare, personalitatea celui vinovat (lipsa antecedentelor penale, prezența încălcărilor contravenționale, caracteristica negativă de la locul de trai, modul de viață, lipsa evidenței la medicul psihiatru și narcolog,

starea de sănătate etc.), prezența circumstanțelor atenunate și agravante, condițiile acesteia de viață și influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui.

În privința solicitării procurorului de a încasa cheltuielile judiciare din contul inculpatului, instanța de apel a statuat că, soluția primei instanțe de a respinge cererea procurorului este una întemeiată și corectă, argumentele enunțate de procuror au fost considerate ca fiind nefondate.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea parțială a deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri, invocând:

- inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră și nu i-a fost redus din termenul pedepsei, cu toate că a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina și se căiește sincer de cele săvârșite;

- în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal, aplicându-i o pedeapsă sub limita minimă;

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel

pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f.d. 25 - 26 vol. II) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite – *excepțional de gravă*, prezența circumstanței atenuante și lipsa celor agravante, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că „inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră și nu i-a fost redus din termenul pedepsei, cu toate că a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina și se căiește sincer de cele săvârșite”, Colegiul penal nu le acceptă, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată (f.d. 25 – 26 v. II), a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului, stabilind o pedeapsă în limitele Legii penale și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel se va asigura restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea acestuia cât și a altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal lărgit, indică că, nu poate fi acceptat argumentul recurentului precum că „în privința inculpatului pot fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal, aplicându-i o pedeapsă sub limita minimă”, or, instanța de recurs nu a identificat careva circumstanțe care pot fi apreciate ca circumstanțe excepționale ce permit aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

8. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Postolache Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Postolache Andrei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **23 octombrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena